

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Valitus, jonka ZW on tehnyt 29.1.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-727/18, ZW v. EIP, 21.11.2019 antamasta määräyksestä

(Asia C-50/20 P)

(2020/C 348/02)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: ZW (edustaja: T. Petsas, dikigoros)

Muu osapuoli: Euroopan investointipankki (EIP)

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on 3.9.2020 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja koska se on osittain selvästi perusteeton, ja määrännyt valittajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesverwaltungsgericht Steiermark (Itävalta) on esittänyt 8.5.2020 – NE v. Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

(Asia C-205/20)

(2020/C 348/03)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Pääasian asianosaiset

Valittaja: NE

Vastapuolena oleva viranomainen: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Muu osapuoli: Finanzpolizei Team 91

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivin 2014/67/EU⁽¹⁾ 20 artiklassa säädetty ja Euroopan unionin tuomioistuimen määräyksissä Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-645/18)⁽²⁾ ja Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-140/19, C-141/19, C-492/19, C-493/19 ja C-494/19)⁽³⁾ tulkittu vaatimus seuraamusten oikeasuhteisuudesta välittömästi sovellettava direktiivin säännös?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Mahdollistaako ja edellyttääkö kansallisen oikeuden tulkinta unionin oikeuden mukaisesti, että kansalliset tuomioistuimet ja hallintoviranomaiset täydentävät esillä olevassa asiassa sovellettavia kansallisia seuraamussäännöksiä Euroopan unionin tuomioistuimen määräyksissä *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (C-645/18) ja *Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld* (C-140/19, C-141/19, C-492/19, C-493/19 ja C-494/19) vahvistetuilla oikeasuhteisuuden kriteereillä ilman uuden kansallisen lainsäädännön antamista?

(¹) Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/67/EU (EUVL 2014, L 159, s. 11).

(²) EU:C:2019:1108

(³) EU:C:2019:1103

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 9.6.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-571/17, UG v. komissio, 2.4.2020 antamasta tuomiosta

(Asia C-249/20 P)

(2020/C 348/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Mongin ja L. Radu Bouyon)

Muu osapuoli: UG

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) 2.4.2020 asiassa T-571/17, UG v. komissio, antama tuomio on kumottava;
- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen,
- ensimmäisessä oikeusasteessa käydyssä menettelyssä ja valitusmenettelyssä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen valitusperuste: tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla (valituksenalaisen tuomion 64-71 kohta)

Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyse on tosiseikkojen vääristyneestä huomioon ottamisesta, joka kuuluu unionin tuomioistuimen valvonnan piiriin, kun näyttöä on arvioitu ilmeisen virheellisellä tavalla. Tällaisen vääristymisen on käytävä selvästi ilmi asiakirja-aineistosta.

Komissio väittää valitusperusteen ensimmäisessä osassa, että unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä, jonka mukaan viranomainen, jolla on oikeus tehdä palvelukseen ottamista koskevia sopimuksia, oli antanut UG:lle liian lyhyen määräajan ammatillisen epäpätevyden korjaamista varten, on ristiriidassa asiakirja-aineistoon sisältyvien kirjallisten todisteiden kanssa. Viranomainen, jolla on oikeus tehdä palvelukseen ottamista koskevia sopimuksia, ei edellyttänyt, että UG täyttäisi kaikki vuoden 2015 arviointikertomuksessa vahvistetut tavoitteet ja palauttaisi luottamukselliset suhteet työtovereihinsa kolmessa kuukaudessa.

Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin keskittyi virheellisesti tarkastelemaan perusteettomia poissaoloja ja jätti ottamatta huomioon, että ammatillista epäpätevyyttä osoittavat tekijät, jotka oli todettu 17.10.2016 tehdyssä päätöksessä ja 8.9.2016 päivätyssä kirjeessä, olivat luonteeltaan toistuvia.